

РЕШЕНИЕ

№ 1107

гр. Варна, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нела Кръстева

при участието на секретаря Миглена Н. Маринова
като разгледа докладваното от Нела Кръстева Гражданско дело №
20213110116210 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова претенция,предявена от ЗАД „Б.В.И.Г.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.*****, срещу О.В., представлявана от кмета на общината, с адрес: гр.*****, с **правно основание чл.410 КЗ и чл.50 от ЗЗД**, за осъждане на ответника да заплати на ищеца, сумата в размер на **1,673.54 лева**, представляваща изплатеното от застрахователно обезщетение на 22.04.2021г. от ЗАД „Б.В.И.Г.“ в полза на ИВ. В. ИВ. по застраховка „***** *** Стандарт“, обективизирана със застрахователна полица №*****, валидна от 28.05.2020г. до 27.05.2021г., по заведена в застрахователното дружество щета с № ***** за нанесени материални щети на МПС „***“, модел „***“, с рег. № *****, собственост на ИВ. В. ИВ., от настъпило на 05.04.2021г. пътнотранспортно произшествие по вина на О.В., **ведно със законната лихва върху нея от датата на подаване** на исковата молба в съда – **08.11.2021г.** до окончателното ѝ изплащане, **както и сумата от 71,13лв.**, законна лихва върху главницата от 1,673.54 лева, начислена за периода от изпадане на забава - 08.06.2021г. до датата на завеждане на исковата молба в съда, на основание чл. 86 от ЗЗД.

Претендират се с ИМ и сторените по делото разноски, както и разноски за адвокатско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения, обективизирани в обстоятелствената част на исковата молба: На 05.04.2021г., около 21:30 часа в гр. Варна, на ул. „*****“, на локалното платно срещу магазин на „*****“ЕООД, водачът на МПС „***“, модел „***“, с рег. № *****, ИВ. В. ИВ. при движение по време на силен дъжд преминава през несигнализирана и небезопасна надигната шахта на пътното

платно, която се отваря и удря автомобила в долната част. В резултат на произшествието на МПС „***“, модел „***“, с рег. № *****, собственост на ИВ. В. ИВ., са нанесени материални щети по долната част на автомобила. Тези обстоятелства са отразени в Декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица „*** Стандарт“ от ИВ. В. ИВ. и И.С.С..

Със застрахователна полица № *****, пострадалият автомобил е застрахован в ЗАД „Б.В.И.Г.“ по застраховка „***** *** Стандарт“, със срок на действие от 28.05.2020г. до 27.05.2021г. По заявление за изплащане на обезщетение по застраховка „Даско“ в ЗАД „Б.В.И.Г.“, е заведена щета № *****. След оглед на щетите от експертите на застрахователното дружество, с Опис на претенция №*****г., са установени, като последица от произшествието, следните повреди по лек автомобил „***“, модел „***“, с рег. № *****: >кора под двигател - за подмяна; >гредата преден мост - за подмяна; >предна /активна/ стабилизираща щанга -за подмяна.

С Опис-заключение по претенция № *****г. ЗАД „Б.В.И.Г.“ определи, че стойността на ремонта и възстановяването на материалните щети на „***“, модел „***“, с рег. № ***** възлиза в размер на 1,673.54 лева, който включва: >за подмяна на кора под двигател с включен труд за демонтаж и монтаж - 77.62 лева; >за подмяна на гредата преден мост с включен труд за демонтаж и монтаж - 561.10 лева; >за подмяна на предна стабилизираща щанга с включен труд за демонтаж и монтаж - 1,034.82 лева.

С доклад от 20.04.2021г., по щета № ***** ЗАД „Б.В.И.Г.“ определя да се изплати на ИВ. В. ИВ. застрахователно обезщетение по застраховка „***“ за възстановяване на материалните щети по увредения автомобил в размер на 1,673.54 лева. С преводно нареждане от 22.04.2021г. ЗАД „Б.В.И.Г.“ изплаща на ИВ. В. ИВ. определеното застрахователно обезщетение в размер на 1,673.54 лева. Съгласно чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с чл. 49 от ЗЗД, след изплащане на застрахователно обезщетение ЗАД „Б.В.И.Г.“ встъпва в правата на застрахования, с оглед репарирание на изплатената щета.

Пътят, на който е настъпило процесното ПТП, се сочи, че е общински. Съгласно чл.31 от Закона за пътищата, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините. Организирането на дейностите по поддържане на общинските пътища са задължение на съответната община, с оглед разпоредбата на чл. 48 от Правилника за прилагане на закона за пътищата (ППЗП), като поддържането включва: полагането на системни грижи за осигуряване на целогодишна нормална експлоатация на пътя и осъществяване на мерките за защита на неговите съоръжения и принадлежности. Налице са и други нормативно определени задължения на общините във връзка стопанисването на общинските пътищата: да организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване (чл. 3, ал. 1 от ЗДвП); да поддържат пътищата в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по тях и ги отстраняват във възможно най-кратък срок (чл. 167, ал. 1 от ЗДвП). Неизпълнението от длъжностните лица при общината на визираните горепосочени законови задълженията по поддържане на пътното платно в изправност или навременна сигнализация на съответна неизправност е причинило вредата и съответно ангажира отговорността на О.В. по чл. 49 от

ЗЗД, съобразно която този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа.

Сочи се, че с регресна покана изх. Л №***/01.06.2021г., получена от О.В. с известие за доставяне № ИД PS 1000 046MI6 2 на 07.06.2021г., ЗАД „Б.В.И.Г." поканва ответника да възстанови изплатеното обезщетение, но плащане до този момент не е постъпило, което поражда правния интерес от настоящия иск. С горното, се обосновава правният интерес от предявяване на настоящата претенция срещу ответника.

В срока по чл.131 от ГПК, на 19.05.2020г., е постъпил отговор от ответната страна. С отговора се заявява становище, че се оспорва изцяло насочената срещу О.В. искова претенция, като изложените в молбата твърдения се настоява, че са неоснователни и недоказани. Соци се, че съгласно чл.20, ал.2 от ЗДвП, водачите на ППС са длъжни да съобразяват скоростта си на движение с атмосферните условия, релефа на местността, състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия и видимост, за да бъдат в състояние да спрат при всяко предвидимо препятствие. Настоява се, че водачите са длъжни да намалят скоростта и да спрат при налична опасност на пътя, а водачът на ППСу не се е съобразил с императивна правна норма и това е довело до настъпването на ПТП и нанасянето на вреди по автомобила. Соци се, че липсват доказателства, установяващи обстоятелството дали водачът е карал със съобразена с пътните и метеорологични условия скорост. Ответната страна счита, че претендираните суми са завишени и възстановяването на описаните по автомобила щети са в по-малък размер, поради което моли решаващият състав да съобрази действителната стойност на разходите, необходими за отстраняване на твърдените щети по автомобила. Размерът на обезщетението се сочи, че следва да репарира действителните вреди към датата на настъпване на ПТП. В противен случай ще се допусне неоснователно обогатяване на ищеца за сметка на О.В. Оспорва се от ответникът механизма на настъпване на твърдените щети по вещта, като също се твърди, че претендираните щети не могат да настъпят при описаното настъпване на ПТП. Ответникът се присъединява към доказателственото искане на ищеца да бъде допусната и назначена по делото съдебна - автотехническа експертиза и моли, вещото лице след запознаване с материалите, да отговори на следния въпрос: „Каква е стойността на разходите, необходими за ремонт на увредените части и детайли на въпросния автомобил на средни пазарни цени, като вещото лице направи справка с поне три сервиза?“. В случай, че се претендират разноски за адвокатски хонорар за настоящата инстанция, по-големи от минималния предвиден размер в Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, се прави възражение за прекомерност и се отправя искане за намаляването му до предвидените в наредбата стойности.

При изложеното, се отправя искане за отхвърляне на предявената искова молба, като неоснователна и недоказана, в това число и искането за присъждане на направените съдебни разноски и адвокатски хонорар.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в

тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от **фактическа страна**:

Видно от представената по делото *застрахователна полица* ***** *Стандарт* № *****, сключена на 27.05.2020 г., със срок на действие от 28.05.2020г. до 27.05.2021г., процесният лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег. № *****, собственост на ИВ. В. ИВ., е бил застрахован с имуществена застраховка „***** Стандарт“.

Приета по делото *Декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица* „*** Стандарт“, удостоверява, че ПТП се е състояло на 05.04.2021г., около 21.30 часа, в град Варна, на ул-„*****“, като „***“, модел „***“, с рег. № ***** при маневра да заобиколи голяма локва, е попаднал в необезопасено и несигнализирано препятствие на пътното платно – надигната шахта.

Представено е *Заявление за изплащане на застрахователно обезщетение от 08.04.2021г.* от собственика на процесния лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег. № ***** , попълнено и подписано от ИВ. В. ИВ., за настъпило ПТП на 05.04.2021 г., при което водачът на процесния лек автомобил при шофиране е попаднал в шахта на пътя, вследствие на което са настъпили увреждания на автомобила.

Видно от *опис на претенция от 19.04.2021г.* №*****г., са установени, като последица от произшествието, следните повреди по лек автомобил „***“, модел „***“, с рег. № *****: >кора под двигател - за подмяна; >гредна преден мост - за подмяна; >предна /активна/ стабилизираща щанга -за подмяна.

В приетото по делото *опис-заключение по претенция от № *****г.* ЗАД „Б.В.И.Г.“ е определено, че стойността на ремонта и възстановяването на материалните щети на „***“, модел „***“, с рег. № ***** възлиза в размер на 1,673.54 лева, който включва: >за подмяна на кора под двигател с включен труд за демонтаж и монтаж - 77.62 лева; >за подмяна на гредна преден мост с включен труд за демонтаж и монтаж - 561.10 лева; >за подмяна на предна стабилизираща щанга с включен труд за демонтаж и монтаж - 1,034.82 лева.

Видно от представен *Доклад от 20.04.2021г.*, по щета № ***** ЗАД „Б.В.И.Г.“, със същия се определя да се изплати на ИВ. В. ИВ. застрахователно обезщетение по застраховка „***“ за възстановяване на материалните щети по увредения автомобил в размер на 1,673.54 лева.

Представено *преводно нареждане от 22.04.2021г.*, удостоверява, че ЗАД „Б.В.И.Г.“ изплаща на ИВ. В. ИВ. определеното застрахователно обезщетение в размер на 1,673.54 лева.

Представена е *регресна покана по щета № ***** с изх.№ ***/01.06.2012г.* , ведно с известие за доставяне на 04.06.2021г., с която е поканена ответната страна О.В. за възстановяване на изплатената от застрахователя ЗАД Б.В.И.Г. сума в размер на 1673,54лв.

Видно от *заключението на вещното лице Ал. Хр. В., по приобщената към доказателствения материал съдебна авто-техническа експертиза*, която съда кредитира като обективна, ясна и обоснована, механизмът на настъпване на щетите отговаря на описания - на 05.04.2021 г. около 21:30 часа Участник II с лек автомобил „*****“ с рег. N: *****, управляван от ИВ. В.

ИВ., се е движил в гр. Варна по ул. „*****“. На локално платно срещу магазин „*****“ ЕООД, е преминал през необозначена и небезопасна надигната шахта върху пътното платно. Настъпил е удар в долната част на автомобила. Вследствие на удара са настъпили материални щети по автомобила.

Вещото лице посочва, че приема уврежданията, установени при оглед на автомобила от представител на застрахователя, описани в Опис на претенция N: *****г. и видими на предоставения снимков материал.

Сочи, че изплатеното от застрахователя обезщетение в размер на 1673.54лв. съответства на нужните средства за отстраняването на причинените щети, съобразно действащата към момента на събитието методика за определяне на обезщетения по застраховка авто***.

Предвид така установеното от фактическа страна, **СЪДЪТ** формулира следните изводи от **правна страна**:

По предявената исковата претенция в тежест на ищеца е да установи наведените от него твърдения, обуславящи допустимостта на исковата претенция, а именно: наличието на валиден застрахователен договор между него и собственика на увредения автомобил; възникване на застрахователно събитие - покрит риск по застрахователния договор; изплащане на застрахователно обезщетение, неговия размер и встъпване съобразно закона; реално настъпилата вреда – покрит риск да е настъпила при или по повод изпълнение на възложената работа на служители на ответника, както и нейния вид; причинна връзка между вредата и неправомерното бездействие на служители на ответника;

От своя страна в тежест на ответника е да установи, при условията на пълно и главно доказване, наведените от него положителни твърдения за факти, от които черпи благоприятни за себе правни последици – наличието на обстоятелства, изключващи, респ. погасяващи дължимостта на претендираните суми, в случай че ищеца докаже тяхната дължимост, в т.ч. и наличието на съпричиняване.

За възникване на регресното право на застрахователя по имуществена застраховка срещу деликвента, е необходимо да са налице следните три групи юридически факти: от една страна, възникнало право на увредения срещу причинителя на вредата на основание непозволено увреждане, от друга страна, наличие на валиден договор за имуществено застраховане с увредения с период на покритие към датата на настъпване на вредите и на трето място - извършено валидно плащане по него от застрахователя в обезщетение на настъпилите вреди.

В същото време, следва да бъдат установени елементите от фактическия състав на деликта - възлагане на работа от страна на ответника, вреди, причинени при или по повод изпълнението на тази работа, т.е. в причинна връзка с действието или бездействието на лицата, на които е възложена работа.

За успешното провеждане на исковата претенция с правно основание чл.410 от Кодекс за застраховането вр. чл.49, в тежест на ищеца, съгласно установеното в чл.154, ал.1 от ГПК, е да докаже кумулативното осъществяване на следните предпоставки: наличие на валидно застрахователно правоотношение, по силата на което е поел задължение за репарирание на причинени на застрахования вреди, обстоятелството, че последните са настъпили от неизпълнение на задължението на служители на ответника по поддържане изправността на пътния участък, както и действителното плащане на застрахователно обезщетение на правоимащото лице. От своя страна в тежест на ответника е да установи изправността на пътния участък.

В процесния случай, съдът намира за безспорно установено, че между ищцовото дружество и собственика на увредения лек автомобил ИВ. В. ИВ., е налице валидно сключен договор за застраховка *** № *****, сключена на 27.05.2020 г., обективиран в застрахователна полица ***** с период на застрахователно покритие от 28.05.2020г. до 27.05.2021г., в периода на действие на който е настъпило процесното ПТП на 05.04.2021г.

Съдът намира за доказан по категоричен и безспорен начин, вследствие на съвкупния доказателствен материал, твърдения в исковата молба механизъм на настъпване на ПТП – на 05.04.2021г. застрахованият лек автомобил марка „*****“ с рег. N: *****, е попаднал в необозначена и необезопасена шахта на пътното платно при движение по улица „*****“, на локалното платно срещу магазин на „*****“ЕООД, т.е. в несигнализирано и необезопасено препятствие на пътното платно. Настъпил е удар в долната част на автомобила, вследствие на който са настъпили материални щети по автомобила.

Доказването на посочения механизъм на настъпване на ПТП, попадането на процесния автомобил в необезопасен и неизправен участък от пътното платно, механизмът на настъпване на вредите и неизправността на пътната настилка се установяват от приетото по делото заключение на вещото лице по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, приобщените към доказателствения материал писмени доказателства, от които се установяват и настъпилите увреждания по увреденото МПС. Ето защо и предвид липсата на доказателства, които да опровергават събраните такива, съдът приема за доказано по безпротиворечив начин, че уврежданията на пострадалия автомобил, са били причинени именно след преминаване през необезопасен, несигнализиран и неизправен участък от пътното платно, представляващ непреодолима дори при шофиране със скорост в рамките на нормативно допустимата пътна неравност.

По отношение на настъпването на вредите в причинна връзка с попадането на автомобила в необезопасено препятствие на пътя писмените доказателства си кореспондират с ангажираните по делото специални знания. Досежно наличието на причинна връзка между състоянието на пътя и настъпилите щети е изслушана съдебна автотехническа експертиза, неоспорена от страните, заключението по която съдът приема като обективно и компетентно изготвено. В нея вещото лице описва подробно механизма на произшествието и повреждането на частите на лекия автомобил при преминаване през неравност по пътното платно с процесните характеристики, като е посочено, че същият отговаря на твърдения от

ищеца механизъм. Следователно съвкупния анализ на експертното заключение с писмените доказателства, обосновават извода, че по делото са установени механизмът на ПТП и причинната връзка между състоянието на пътя и повредите по автомобила.

Не са събрани доказателства за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на МПС – липсват данни за шофиране с несъобразена скорост или употреба на алкохол. Не са събрани доказателства за причиняване на вредите в резултат на умишлени действия на водача на автомобила, т. е. не е налице изключен застрахователен риск, респ. основание на застрахователя да откаже изплащането на застрахователно обезщетение.

Следващата предпоставка от хипотезата на посочената правна норма е застрахователното събитие да е причинено от трето лице, което отговаря пред застрахования въз основа на правилата на деликтната или договорна отговорност – в конкретния случай вредите да са причинени бездействие на работници или служители, на които ответната страна е възложила поддържането на пътя. Именно по чл. 49 ЗЗД следва да бъде ангажирана отговорността на О.В.. Този извод на съда се следва от дадените с ППВС № 17/1963 год., допълнено с ППВС № 4/1975 год., т. 3, задължителни указания на съдилищата досежно разграничаване на отговорността по чл. 45 /чл. 49/ ЗЗД и по чл. 50 ЗЗД. Посочено е, че за разлика от хипотезата на чл. 45 /чл. 49/ ЗЗД, при която увреждането трябва да е в резултат на виновно поведение на дееца, включително и бездействие, отговорността по чл. 50 ЗЗД може да се ангажира, когато вредите са настъпили поради свойства на самата вещ. В случая наведените в исковата молба обстоятелства, на които се основава регресната претенция на ищцовото дружество спрямо причинителя на вредите - О.В., настоящият състав намира, че се субсумират в хипотезата на чл. 49 ЗЗД. Небезопасеното пътно платно, довело до горните вреди, не е дефект поради свойството на вещта, а поради неизпълнение на задължението за поддържане на общинските пътища съобразно транспортното им значение, изискванията на движението, или в случая общината отговаря за бездействието на работниците и служителите, на които е възложена дейността по поддържане на пътя, което обосновава отговорността по чл. 49 ЗЗД.

Не се оспорва от ответната страна, че пътят, при който е настъпило процесното ПТП, е собственост на О.В., респ. нейно е задължението по ремонт и поддържане на пътя, предвиден за осъществяване на улично движение – чл. 29 и 31 от Закона за пътищата. А както беше посочено по-горе, съдът намира за установено, че на посочения пътен участък е било налично препятствие, което е създавало опасност и от своя страна обосновава извода на съда, че собственикът на пътя не изпълнил вменените му със закона задължения, респ. следва да бъде ангажирана отговорността му. Обстоятелството, че е налице небезопасна шахта на пътното платно, мотивира извода за наличието на виновно противоправно поведение от страна на служители на ответника под формата на бездействие досежно вменените им със ЗП задължения, което поведение от своя страна се намира в причинно – следствена връзка с понесените от третото на спора лице имуществени вреди. Като не е изпълнила задълженията си да отстрани своевременно дупката, образувана на път от общинската пътна мрежа, в която е попаднал процесният автомобил, ответната страна е осъществила състава на безвиновната отговорност за вреди по чл. 49 ЗЗД, причинени от

бездействието на нейните служители. При това положение и на основание чл. 410 от КЗ, с плащането на обезщетението застрахователят встъпва в правата на застрахования против причинителя на щетата до размера на платеното обезщетение.

Ето защо, са налице предпоставките за регресно обезщетяване на застрахователя по реда на чл. 210, ал.1, т.2 КЗ, поради което и предявеният иск се явява доказан по основание. Доказан е и размерът на същия – 1673,54лв., съобразно заключението по допуснатата съдебна автотехническа експертиза. Досежно действителната стойност на нанесените по процесния автомобил вреди, съдът кредитира изцяло като компетентно и обективно изготвено заключението на вещото лице по допуснатата съдебна автотехническа експертиза, поради което съдът намира, че исковата претенция се явява доказана по размер.

С оглед горните фактически и правни констатации, съдебният състав намира, че са налице визираните в хипотезата на чл.410 от КЗ във вр. с чл.49 от ЗЗД предпоставки за регресно обезщетяване на застрахователя.

С оглед на изложеното, исковата претенция се явява основателна и доказана, поради което следва да бъде изцяло уважена.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2-ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл.429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция.

В случая, застрахователят е уведомен за застрахователното събитие на 08.04.2021г. с предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице, поради което за периода от тази дата ответникът дължи законна лихва за забава върху застрахователното обезщетение за неимуществени вреди, на основание [чл. 429, ал. 3 КЗ](#) вр. [чл. 493, ал. 1, т. 5](#) и [чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ](#).

В случая обезщетението за забава се претендира от 08.06.2021г., което е след доставяне на изпратена до ответника *регресна покана по щета № ***** с изх.№ ***/01.06.2012г.*, поради което и следва да се *рисува* от посочената дата до датата на подаване на исковата молба – 08.11.2021г. За периода, обезщетението за забава (законната лихва) върху сумата 1 673,54 лева, възлиза в размер на 71,59 лева, като предвид че се претендират 71.13лв., посочената претенция за обезщетението подлежи на уважаване.

Ето защо и въз основа на изложените правни и фактически констатации, съдебният състав приема, че в конкретния случай са налице елементите от фактическия състав на предявения иск. Искът като доказан по основание и размер следва да бъде уважен, като се признае за установено в отношенията между страните дължимостта на оспореното вземане на ищеца по отношение на процесната сума.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ищецът има право на

заплатените от него съдебно-деловодни разноски, предвид представения по делото списък с разноски по чл.80 от ГПК/л.64/ и доказателствата за реализирани разходи. В списъка се претендират разноски в общ размер от 644.09лв, от които за държавна такса 116.94лв., за депозит за САТЕ 160.00лв., за депозит за призоваване на свидетел 20.00лв. и за адвокатско възнаграждение 347,15лв.

С оглед на изложеното, съдът намира, че следва да бъдат присъдени така направените от ищеца в настоящото производство разноски.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА основание чл.410 КЗ и чл.50 от ЗЗД, на основание чл.410 КЗ и чл.50 от ЗЗД, **О.В.**, представлявана от кмета на общината, с адрес: гр.*****, **ДА ЗАПЛАТИ В ПОЛЗА НА ЗАД„Б.В.И.Г.”, ЕИК *****,** със седалище и адрес на управление в гр.*****, **сумата в размер на 1,673.54 лева,** представляваща изплатеното от застрахователно обезщетение на 22.04.2021г. от ЗАД „Б.В.И.Г.” в полза на ИВ. В. ИВ. по застраховка „*****, *** Стандарт”, обективирана със застрахователна полица №*****, валидна от 28.05.2020г. до 27.05.2021г., по заведена в застрахователното дружество щета с № ***** за нанесени материални щети на МПС „***”, модел „***”, с рег. № *****, собственост на ИВ. В. ИВ., от настъпило на 05.04.2021г. пътнотранспортно произшествие по вина на О.В., **ведно със законната лихва върху нея от датата на подаване** на исковата молба в съда – **08.11.2021г.** до окончателното ѝ изплащане, **както и сумата от 71,13лв.,** законна лихва върху главницата от 1,673.54 лева, начислена за периода от изпадане на забава - 08.06.2021г. до датата на завеждане на исковата молба в съда, на основание чл. 86 от ЗЗД.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК **О.В.**, с адрес: гр. Варна, бул. ***** **ДА ЗАПЛАТИ ЗАД„Б.В.И.Г.”, ЕИК *****,** със седалище и адрес на управление в гр.*****, **сумата в размер на 644,09лв.,** представляваща съдебно-деловодни разноски в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РЕШЕНИЕТО да се обяви в регистъра на съдебните решения по чл.235, ал.5 от ГПК.

ПРЕПИС от настоящето решение да се връчи на страните, заедно със съобщението за постановяването му, на основание чл.7 ал.2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____